

XII. KURENDA SZKOLNA.

1863.

L. 731. 745.

OBWIESZCZENIE

A) o 7 opróżnionych posadach nauczycielskich Patronatu Rządowego w Diecezyi Krakowskiej.

Według Odezwy Najprzewielebniejszego Konsystorza Krakowskiego a) z dnia 31. Lipca r. b. L. 1407 i b) 3. Sierpnia r. b. L. 1423, konkursu rozpisują się:

a) W celu obsadzenia opróżnionej posady *nauczyciela* przy szkole *trywialnej* w *Rudawie*, do której jest przywiązana roczna pensya w kwocie 197 złr. 39 c. a. w. z terminem do 20. Września 1863.

b) 1. Na obsadzenie posady *Nauczyciela dyrygującego* przy szkole *główniej trzeciej* w *Krakowie*, do której przywiązana jest roczna pensya w ilości 420 złr. a. w. i wynagrodzenie w kwocie 105 złr. a. w. także pauszale na mieszkanie, którego wysokość dopiero obliczoną zostanie, z terminem do 30. Września 1863.

2. Tożsamo *Katechety* z pensją 420 złr. a. w.

3. *Nauczyciela Igo* z pensją 420 złr. a. w.

4. *Nauczyciela IIgo* z pensją 367 złr. 50 kr. a. w.

5. *Nauczyciela IIIgo* z pensją 315 złr. a. w.

6. *Pomocnika naucz.* z pensją 157 złr. 50 kr. a. w.

7. Tożsamo *Sługi szkolnego* z pensją 126 złr. a. w.

L. 724. 744.

B) o opróżnionych 2 posadach pomocniczych nauczycielskich w Diecezyi Tarnowskiej.

a) Przy szkole *główniej* w *Starym Sączu*, patronatu prywatnego, z roczną płacą 126 złr. z terminem do 30. Września 1863.

Tarnów dnia 1. Sierpnia 1863.

b) W *Kętach*, z pensją 105 złr. a. w. do 30. Września 1863.

Ubiegający się o te posady, mają prośby swoje własnoręcznie napisane i dokumentami należytemi co do uzdolnienia i zasług opatrzone, Władzy Konsystorskiej za pośrednictwem Zwierzchności właściwych przedłożyć.

Tarnów dnia 7. Sierpnia 1863.

L. 764.

Konkurs

Na posadę *nauczyciela i organisty* przy szkole trywialnej w *Złoty Obwodzie* *Krakovskiego* (niegdyś *Bocheńskiego*) *Dekanatu Czchowskiego* patronatu prywatnego z roczną pensją w kwocie 136 złr. 50 c. a. w. z terminem do 12. Września 1863.

Tarnów dnia 13. Sierp. 1863.

3. 763.

Nachlese der Vorschrift über gewissenhafte Anempfehlung, Überwachung des Schulbesuches, der Kirchenkatechisationen...

Eine immer fühlbarer werdende Nothwendigkeit hat Uns veranlaßt, die in der gedruckten Cons. Currende V. ex 1837, bei 3. 2328, unter I. II. III. zu lesende, schon viel in Vergessenheit gerathene, damahls recht wohl gemeinte Amtserinnerung den Hochw. Herrn S. D. Aufsehern hiemit in Erinnerung zu bringen, sie Ihnen wärmstens ans Herz zu legen und die genaueste Handhabung derselben recht nachdrucksamst zu empfehlen. Möge diese Auffrischung derselben die wohlverdiente Nachlese und Beherzigung bei Ihnen finden und nicht leer verhallen.

Tarnow am 12. Aug. 1863.

L. 101.

Niektóre przestrogi dla Nauczycieli, którzy oraz są organistami, kościelnymi...

Dalszy ciąg do Kur. szk. XI. r. 6.

A. Jak się ma Nauczyciel w ogólności zachowywać. *)

Nauczyciel, który chce godnie sprawować urzędowanie swoje, musi być ważnością powołania swego na wskróś przejęty; musi to czuć serdecznie, iż opiece jego największy skarb, bo niewinna dziatwa, nadzieja przyszłych pokoleń jest powierzona. Jeżeli ma być lepij na świecie, to młodzież nasza musi wzrastać w bogobojności i trzeźwości; musi przywyknąć do pracowitości i miłości bliźniego i nauczyć się poszanowania cudzego dobra; a do tego wszystkiego Nauczyciel wiejski najpierw ją przyuczać i przyzwyczajać powinien; po wsiach albowiem naszych do dziś dnia przynajmniej młodzież patrząc ciągle na przykłady nieposzanowania cudzej własności, słysząc najczęściej przekleństwa i pomstowania; widząc żywe wzory lenistwa, nieładu i pijaństwa, nie wiele dobrego z domu rodzicielskiego wynosi; kościół dopiero i szkoła musi zastąpić ojca i matkę i zająć się całym wychowaniem dziatwy. Niechże zatem początkujący Nauczyciel dobrze pamięta, iż równie jak ksiądz Proboszcz, i on na świeczniku postawiony, na niego wszyscy, nie tylko dzieci ale i dorośli patrzą; i przykład jego zawsze wielki wpływ na całą gromadę wywiera. Jego zachowanie się zatem powinno być zawsze i wszędzie poważne, skromne, szczere i rzetelne, bezstronne i sprawiedliwe,

*) Nauczyciele niechaj sobie tenże sam przedmiot z innego napisany względu, w kurendzie II. i następujących z roku 1860 przeczytają.

stałe i pewne; ani podłęk czołganiem, ani dumnym i obrażającym postępowaniem nieskalane, aby ile możności ze wszystkimi żyć w zgodzie a przecież godność powołania swego zachować, i obowiązki swoje ściśle mógł wypełniać. Niech się ubiera skromnie, ale czysto, niech nie sprawia najmodniejszych sukien, jeżeli ich nie ma czém zapłacić. Niech się nie miesza w kłótnie i sprzeczki gromadzkie, boby sobie wkrótce nieprzyjaciół narobił. Niech Bóg broni, by się zaś do odwiedzania karczem nie przyzwyczaił, albo z domu po wódkę nie posyłał, boby się to wkrótce jego zgubą stało, i wnetby mógł utracić swą posadę; przepisy albo-wiem dzisiejsze nauczycieli pijaków natychmiast bez miłosierdzia, i to bardzo słuszenie oddalają nakazują. Na chrzciny, wesela, stypy pogrzebowe, i t. p. chodzić zatem nie powinien; gdyż aby się stać pijakiem, więcej nie potrzeba, jak tylko przyjmować wszystkie takie zaprosiny, a to się naszym nauczycielom i organistom bardzo często przydarza.

Dla wszystkich powinien być N. jednakowo uprzejmym, nikogo nie wyszczególniać i nie podchlebiać zamożniejszym i bogatszym. Spotkawszy kogo należy się go grzecznie pozdrowić, choćby nawet spotkany, jako prosty i nieokrzesany wieśniak pierwój nie uchylił czapki. Lud nasz jeśli zapomina o wymaganiach grzeczności, trzeba mu grzecznością wzorować, bo kiedy jaki taki usłyszysz: „Niech będzie pochwalony Jezus Ch.“ to mimo woli za czapkę chwyta, i tak się grzeczności uczy. We wszystkiem zaś gdzieby początkujący nauczyciel nie był pewny swego zdania, niech się radzi księdza Proboszcza, bo ten najlepiej zna miejscowe stosunki i potrzeby; a zresztą jest on jego najbliższym przełożonym, i zapewne najlepszej porady i pomocy mu nie odmówi.

B. O domowym pożyciu Nauczyciela.

Pożycie domowe Nauczyciela chrześcijańskiego po *chrześcijańsku* urządzonego być powinno aby nie tylko swą osobą, ale także całym swym domem, każdemu innemu domowi chrześcijańskiemu w całej gminie dobrym przykładem mógł przyświecać. Dom zaś jego wtenczas będzie *chrześcijańskim*, jeżeli wszyscy, którzy doń należą, więc i żona, i dzieci i służący jakoteż nie mniej i pomocnicy szkolni a przedewszystkiem sam Nauczyciel religijne i moralne, chrześcijańskie i kościelne obowiązki dokładnie i ściśle wypełniać będą. Aby wszyscy poranne i wieczorne modlitwy, jakoteż przed i po jedzeniu codziennie, pobożnie odmawiali, aby Niedziele i Święta jak się należy, święcili, aby na nabożeństwo poranne i Nieszpory uczęszczali, a będąc blisko kościoła w należytych czasie przybywali; aby także w dni powszednie mszy ś. słuchali; aby wszyscy posty ściśle zachowywali; a nikt sobie ani o Bogu, ani o wierze, ani o obrzędach śś. lekkomyślnych żartów nie dozwalał, i nikt z domowników niemoralnym lub nieprzyzwoitym czynem się nie skalał; tego zawsze stale i nieustannie dobry Nauczyciel przestrzegać pominien. Bo jeżeli każdy zły przykład złe wywiera skutki, to tém gorsze wywarłby wtenczas, jeżeliby z tamtąd wyszedł, z kąd nauka cnoty i obyczajności wychodzićby miała. Trzeba zatem zaraz z samego początku stały w domu zaprowadzić porządek, aby każdy wiedział, kiedy ma wstawać, kiedy iść na spo-

czynek, kiedy będzie śniadanie, obiad i wieczerza, kiedy ma być dom otwierany a kiedy zamykany, aby nie było między domownikami wieczornych lub nocnych schadzek, z czego by nieprzyzwoite a kalające dom szkolny i Nauczyciela wypływać mogły skutki.

Pierwsze urządzenie domowe u Nauczyciela młodego może być bardzo pojedyncze i skromne. Dwa stołki drewniane, stół, łóżko, skrzynia i półka na książki na początek wystarczą. Jeżeli zaś początkujący Nauczyciel sprawia sobie zaraz, a może i za pożyczane pieniądze krzesła, zwierciadła, komody i różne inne mebelki, to przez to samo, już pokazuje, że jako wygodniś, wytworniś, lub marnotrawca nie zdolny na Nauczyciela wiejskiego, którego mierność, oszczędność i skromność znamienować powinny, i któryby się więcej miał starać o książki i naukę, niż o stroje i cacka. Niech raczej powiększa i pomnaża swe gospodarstwo, a w wolnych od nauki godzinach będzie się miał czem zatrudnić, i przysporzy sobie jaki grosz na starość lub słabość. Jeżeli zaś ma już żonę, i Bóg mu dał dziatwy, to tém bardziej na jej wychowanie stósowne pamiętać powinien. Niech też i o tém nie zapomina, by dzieci jego były zawsze grzeczne, uczynne, potulne i pilne i wszystkim innym dzieciom za przykład stanąć mogły. Bo cóż o takim Nauczycielu pomyśleć, którego własne dzieci byłyby nieuki, niesforne, nieposłuszne, spieszzone, złośliwe, nieczyste lub nieuczesane i t. p.! Jakżeż by mógł w takim razie innych napominać lub karcić, kiedyby mu każdy gotów odpowiedzieć: „Przygania kocioł garnkowi“. &c.!

W ogóle zatem niech żaden Nauczyciel tego nigdy nie spuszcza z pamięci, że obok księdza na niego i na jego rodzinę wszysej najbardziej uważają, i ostrzej o nim niż o każdym innym sądzą. Dla tego niech się jak najusilniej stara, aby wszystkim tak w domu jako też i po za domem był wzorem porządku i obyczajności.

Nastąpi: C. O urzędowaniu Nauczyciela I. w szkole.

L. kość. 2313.

Nauka moralna dla ludu

przez P. Sobieskiego Nauczyciela Gymnazyalnego we Lwowie wydana 1863, dobre i ludowi potrzebne bardzo zasady łatwym sposobem podaje. Szanowne Duchowieństwo również Nauczycielstwo i dla użytku swego przy szkole, może wiele czerpać z tej książeczki, jeden reński w. a. kosztującej, i ludowi tudzież młodzieży ją zalecić. Jest do nabywania w księgarniach krajowych.

Tarnów 13. Sierp. 1863.

Z Konsystorza Biskupiego.

Tarnów dnia 13. Sierp. 1863.

Franciszek Szłósarczyk,

Oficyał i Wikaryusz jeneralny.

Jan Figwer,

Kancelarz prow.